

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

อย่าฝืนธรรมพระพุทธเจ้า

มารุระอะไรบ้าง มาจากไหน (อำเภอฟะนัง) อำเภอฟะนัง โรงพยาบาล หมอวิชัยนั้น หมอวิชัยมันเนรคุณนะ มันเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลเฟี้ย เราไม่ลืมาโจมตีเรา โธ ไอ้มันจะไม่เจริณนะเรบอกตรงๆ เลย เวลาเราเข้าไปโรงพยาบาล อำเภอฟะนังเอารถไปเกเข้ามาขวางทางเราเวลาเราออกมา เพื่อให้เราให้เห็นรถว่าใช้ไม่ได้เลย แล้วมันขอรถ นี่เป็นอันดับหนึ่ง ในห้องผ่าตัดห้องอะไรๆ ไม่ทราบว่กัล้านๆ

หมอวิชัยละ จะเรียกว่าหมอวิชัยก็ไม่ผิดเพราะไม่รู้จักคุณ หมายังรู้จักคุณ นี้เรากี่ช่วยอันนี้อีก หลายล้านนะโรงพยาบาลเฟี้ย ทุกวันนี้โรงพยาบาลเฟี้ยก็มาติดต่อ มาเอาของอยู่โรงโกดังๆ เหมือนโรงพยาบาลทั้งหลาย แต่หมอวิชัยนี้โจมตีเราทุกแบบทุกฉบับเราฟังแล้วฟังไม่ได้จนออกปากพูดว่าหมอนี้จะไม่เจริณนะ เรบอกตรงๆ เลย เพราะเราทำคุณมหาคุณต่อโลก เฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาลเฟี้ยที่หมอวิชัยเป็นผู้อำนวยการอยู่นั้น เราทำมากต่อมากเราไม่มีข้อผิดอะไรเลย แล้วมาโจมตีเราหาอะไร อย่าสร้างฝันสร้างไฟใส่ตัวเองนะเรบอก พอพูดนี้ไปสัมผัสก็พูดถึงไปโรงพยาบาลเฟี้ย เอ้า ที่นี้มีอะไรว่กักันไป

(สถานีตำรวจอำเภอฟะนัง ยังไม่มีห้องน้ำประชาชนที่มาใช้บริการ ศาลาที่พักประชาชนที่มาติดต่อกี่ไม่มีครับ) ตำรวจประมาณสักเท่าไรละ (ร้อยคนครับ) แล้วต้องการอะไรบ้าง (อยากจะทำห้องน้ำห้องส้วม ๓ ห้อง ที่ปัสสาวะผู้ชาย ศาลาที่พักลิบคุณลิบเมตรครับ) น้ำหนักก็ยังไม่ค่อยเท่าไร ให้ซึ่งน้ำหนักก่อน ที่เราช่วยเวลานี้พวกตานี้รู้สึกมีน้ำหนักมาก เวลานี้โรงพยาบาลต่างๆ เกี่ยวกับตานี้กำลังโหมเข้ามาๆ ในวัดเรา เริ่มจะเป็น ๓ แห่งแล้วขึ้นใหม่ บุริรัมย์ พิษณุโลก เพชรบูรณ์ คือถ้าหมอสุมบรณ์หมอครบตามเครื่องมือตานี้เราจะให้เครื่องมือตาครบ เรียกว่าตั้งจุดไหนให้สมบรณ์จุดนั้นสำหรับเครื่องมือตา นี้ก็เริ่มสามแล้ว

จะทำไ้ เรากี่มีเหตุผลของเราที่ต้องช่วย เรายกตัวอย่างขึ้นมาเลย ถ้าใครเห็นว่ไม่จำเป็นให้ค่านมา เอา ค่านกันตรงนี้ที่ศาลานี้ เอาเป็นพยานได้เลย เอ้า ถ้าว่าตาไม่เป็นของจำเป็นแล้วให้ปิดประตูทั้งหมดเลย แล้วไปหาไม้มาให้เราจะถือไม้ไว้ในมือ พอบอกว่าเลิกพวกนี้ ไล่พวกนี้ ตีปี่วะๆ นี้คนตาบอดหาที่ไปไม่ได้มันก็ชนต้นไม้ต้นเสาสุดท้ายไปไม่รอด ฟังเสียงไม้ตีเป็ยะๆ ชี้แตกเยียวราดอยู่ตามนี้ นี้คนตาบอด เข้าใจไหม คนตาดีเขาวิ่งปีบเดียวถึงเลยออกเลยใช้ไหม คนตาบอดออกไม่ได้ นี้เราเห็นความจำเป็นของตาเราจึงได้ช่วย ความหมายว่กันั้น ที่นี้ทางไหนก็รู้มาๆ

นี่กำลังเริ่มสามแห่ง เครื่องมือตามมีไม่ใช่น้อยๆ นะ หมอต้องมีหลายคน เครื่องมือตามแผนกต่างๆ ชำนาญคนละทางๆ ตั้งลงตรงไหนแล้วถือเอาหมอเป็นสำคัญ ถ้าหมอไม่ครบเราก็ไม่มีน้ำหนักที่จะให้ ถ้าหมอครบเราจะให้มีน้ำหนักเต็มส่วนๆ ให้ครบๆ เลย ทางบุรีรัมย์เขาก็มายืนยัน หมอเขาจะพยายามทำให้ครบ ทางสถานีตำรวจเราก็ให้เอาแปลนมาดู เราจะให้โรงที่פקอันนี้ พร้อมห้องน้ำด้วย ให้เขียนแปลนมาพร้อม เราพิจารณาแล้วจะสั่งช่างให้เขาไปจัดการทำให้ ช่างเราจะหาเอง ไปทำเองๆ แปลนเอามาจากหุ่นตายตัวแล้วก็เอาแปลนมอบให้เขาไปทำ เข้าใจแล้วนะ เป็นอันว่าตกลงกัน

เพราะเหตุไรจึงให้ทำอย่างนั้น ก็เราไม่อยากเห็นคนชี้ราคาตามนั้น มันไม่มีส่วน จึงต้องทำส่วนให้ จะได้ไม่เห็นคนชี้ราคา พวกตาบอดถูกตีชี้ราคา ยกภาพพจน์ขึ้นมานี้ก็ไม่น่าดูแล้วใช่ไหม นี่ยังจะเห็นต่อหน้า โธ ให้เขียนแปลนมาเลยทั้งห้องน้ำห้องอะไร เรียกร้อยมาให้เรา แล้วเราจะสั่งช่างทางนี้ ช่างเราเองเราเป็นคนจัดให้เอง ทางนั้นมีแต่แปลนมาให้เท่านั้น เอาไปได้

เราก็ไม่อยากสั่งไปหาหมอวิชัย ถ้าว่าสั่งไปหาหมอวิชัยอยากสั่ง อ้าว ทำเราได้ลงคอ หมอคนนี้ไปไหนคงขวางโลกอยู่ เราว่างั้น แล้วโจมตีที่นั่นที่นี้ เอ๊ะ ทำไมหมอเป็นอย่างนี้ น่าจะเป็นคติตัวอย่างอันดี หมอต้องเป็นบุคคลตัวอย่าง หมอนี้สำคัญมากนะ เป็นบุคคลตัวอย่าง มารยาทเกี่ยวกับคนไข้ หมอต้องเป็นที่หนึ่ง พยาบาลเป็นที่หนึ่ง เราเคยได้สอนเสมอ เพราะเราช่วยโรงพยาบาลมากต่อมาก เราก็เลยสอนพวกหมอพวกพยาบาล การปฏิบัติต่อคนไข้อันั้นมารยาทเป็นที่หนึ่ง เป็นยาวนานแรกเข้าถึงคนไข้ จิตใจนี้মনวลอ่อนหวานขึ้นทันทีทันใด ทั้งๆ ที่จิตใจเป็นพินเป็นไฟ เพราะมารยาทของหมอของพยาบาล ให้นำอันนี้ไปใช้ ออกก่อนยานะ เราบอก

พวกหมอต้องเป็นฝ่ายที่เอาอกเอาใจคนไข้ ส่วนวางยาก็เป็นหน้าที่ของหมอ เห็นสมควรยังไงก็ทำไปตามความเห็นสมควรของหมอ แต่เรื่องมารยาทต้องวางให้เหมาะสมกับคนไข้ และญาติของคนไข้หัวใจจ่ออยู่กับหมอ ชีวิตจิตใจอยู่กับหมอกับพยาบาล ไปแสดงอาการหน้าบึ้งใส่เขา ถ้าเป็นหลวงตาบ๊วจะเอาดีเลย พอเห็นกิริยามารยาทนี้ม โรคเริ่มหายแล้ว ภายในใจชุ่มเย็น อะไรๆ ถึงหายไม่หายเขาก็ไม่ลืมคุณ เรื่องหมอกับพยาบาลเป็นสำคัญทางมารยาทต่อคนไข้ นี่เราก็สอน เราไม่ได้เรียนหมอแหละหากไปสอนหมอ เขาว่าเอาอ้อยไปขายสวนไร่ไหมล่ะ แต่ค่านมาซื้อค่านไม่ได้ ไร่ไหมล่ะเราพูดนี้ อันนี้เป็นอันดับแรกเลย

เข้าไปบ๊บ ชีวิตจิตใจของคนไข้และญาติคนไข้พุ่งใส่หมอใส่พยาบาล กิริยาเป็ๆ ยังไง ต้อนรับอย่างไรบ้าง นี่อันแรกขึ้นเลย ยานานแรก ถ้าเป็นพิษก็อันนี้ละเป็นพิษ ถ้า

เป็นคุณก็อันนี้ขึ้นก่อนเลย แต่เรามันเป็นยังไง ใครมาก็โวกวาก ๆ ใส่เขา แล้วมันไหลเข้ามาเรื่อย มันเป็นอย่างนี้ อันนี้ เป็นยังไงอย่างนั้นอย่างนี้ไม่เห็นมีใช้ไหม มามีแต่โวกวาก ๆ เรื่อย ดีไม่ดีจะเอาไม้ไล่ตี สอนมารยาทเขาอย่างนั้นอย่างนี้แต่เจ้าของโวกวาก ๆ

นี่ก็สามโรงแล้ว อย่างน้อยถ้าหมอตาครบต้อง ๒๐ ล้านขึ้นไปเลย ให้ต่ำกว่านั้นไม่ต่ำ เราเคยผ่านมาแล้ว ๒๐ กว่าล้าน ที่อุดรให้ครบหมดเลย ถึงขนาดปวารณาหมอละ เมื่อเครื่องมือสำหรับตานี้บกพร่องขาดชิ้นอะไร ให้สั่งมาเลย ๆ เมื่อเครื่องมือมาถึงแล้ว รับรองคุณภาพเรียบร้อยแล้วส่งบิลมาหาเรา เราก็จ่ายบิลไปตามบริษัทนั้น ๆ อย่างนี้ตลอดมา เราให้อย่างนั้นละ ถ้างั้นให้ให้จริง ๆ เรา ถ้าไม่ให้ไม่ให้ ไม่เหมือนใครนะ ถ้าได้ลงใจอะไรแล้วลงจริง ๆ ไม่ลงก็ไม่ลง

ก็คิดดูซิไปเถียงพ่อแม่ครูจารย์ ชัดกันเหมือนเป็นมวยแชมป์ชนชัดกับท่าน ลงมาแล้วเลยมาพิจารณาเจ้าของ ทั้ง ๆ ที่เราไม่มีอย่างนั้นเราหาความจริง ชัดกันตรงไหน ชัดกันกับท่าน จนพระทั้งวัดแตกมาอยู่ข้างล่าง เรากับท่านสองต่อสองชัดกันไม่ใช่เล่น ๆ เอากันหนักจริง ๆ พอลงไปแล้ว เพราะชัดกันอย่างแรงหาเหตุผล ชัดตรงไหนชัดกันตรงนั้น ๆ พอลงแล้วหมอบนะ หมอบ ๆ แล้วปฏิบัติตามนั้นไม่เป็นอื่น ถ้ายังไม่ลงตรงไหนจะไม่ลง ชัดกันกับพ่อแม่ครูจารย์ ทราบว่าบรรดาลูกศิษย์ลูกหาไม่มีองค์ไหน มีองค์เดียวเท่านั้นที่เก่งมากเถียงกับท่านอาจารย์มันได้สบาย ๆ ครูอาจารย์ทั้งหลายที่เป็นลูกศิษย์ท่านไม่มี มีองค์เดียวนี้ ว่างั้น

เอาจริง ๆ แหละเรา คือหาความจริงไม่ใช่อะไร ชัดตรงไหนชัดตรงนั้น พอยอมรับปั๊บหมอบปั๊บ เรียกว่าปฏิบัติตามแล้วนั้น เอาจริงจังมาก ถ้ายังไม่ลงตรงไหนเอากันอยู่ตรงนั้น เวลาจะปฏิบัติมันไม่สนิทใจ เข้าใจใหม่ละเมื่อไม่ลงใจ เมื่อลงใจแล้วปั๊บพุ่งเลย ๆ อย่างนั้นละเรา ถ้าไม่ลงไม่ลงจริง ๆ เอาจริง ๆ เถียงจริง ๆ หาเหตุผล ได้ชัดเจนแล้วยอมหมอบราบ เจตนาของเราเป็นอย่างนั้น ลงมาแล้วยังมาถามตัวเอง นี่เราเป็นนักมวยแชมป์ชนมาจากไหน มาหาท่านที่แรกก็ว่ามอภายถวายตัวต่อท่านทุกสิ่งทุกอย่างให้ท่านแนะนำสั่งสอนเขียนตีทุกอย่าง แล้ววันนี้ไปชัดกับท่านได้ยังไง ถ้าว่างั้นมาหาท่านทำไม ถ้าว่างั้นมาหาท่านทำไม เอาเจ้าของนะ

อ้อ ก็เห็นว่าท่านเป็นคนเก่งเราเป็นคนโง่ละซิ จึงต้องเอากันหาเหตุผล มันแก้กันนะ เอาละลงใจ แน่เป็นอย่างนั้นนะ ลงใจ ไม่ได้เถียงแบบโลกว้างั้นเถอะ เป็นอย่างนั้นละเรา เอาจริงนะไม่เหมือนใคร ถ้าไม่ลงไม่ลง ถ้างั้นแล้วลงจริงเลย ผิงทะเลเลย เป็นอย่างนั้นละ คือถ้ามันยังไม่ลง ทำอะไรมันก็ไม่สนิทใจนะมันไม่ลง มันไม่เต็มเหนี่ยว ๆ ถ้างั้นแล้วมันพุ่งเลยเต็มเหนี่ยว ลงใจแล้วผิงเลย ๆ เป็นอย่างนั้น ยกตัวอย่าง ส่วนใหญ่เลยละ เพราะเราไปเตรียมพร้อมทีเดียว เพราะเรามุ่งต่อมรรคผลนิพพานแดนพ้นทุกข์

จะให้มันเป็นพระอรหันต์ในชาตินี้ว่างั้นเลยนะ ทั้ง ๆ ที่ยังไม่รู้โอหน้อไหน กอไก่ กอไกยังไม่ได้ แต่จะให้มันเป็นพระอรหันต์ คือจะเป็นดอกเตอร์เลย มีองค์ไหนที่จะสามารถแนะนำสั่งสอนเราให้แน่ใจว่านิพพานมีอยู่เท่านั้นละ เราจะมอบกายถวายตัวต่อองค์นั้นแล้วเราจะเอาตายเข้าว่าเลย

พอไปท่านก็ใส่ตุ้มเลย เข้ากันได้ปั้งเลย จากนั้นลงปรับตั้งแต่นั้นมา เพราะฉะนั้นความเพียรของเรามันถึงเป็นอย่างที่ว่า ถ้าลงใจแล้วเป็นอย่างนั้น เอาเป็นเอาตายเข้าว่าความเพียรเราไม่อยากจะพูดนะ ถ้าพูดจะเป็นการโอ้อวดต่อหมู่ต่อเพื่อน เราเอาอย่างนั้นจริง ๆ นี่นะ ไม่ถึงขั้นสลบไสล เฉียด ๆ ไปเลย ทุกข์ลำบากมากเป็นเวลา ๙ ปี ที่ลงใจจากพ่อแม่ครูจารย์มันแล้วที่นี้ใส่ตุ้มเลยเจ้าของ เป็นอย่างนั้นไม่เสียดายอะไร เป็นอย่างนั้น คือถามถามอย่างนี้ พอไปท่านก็ใส่ตุ้มเลย ท่านมาอะไรขึ้นเลย มาหามรรคผลนิพพานหรือ เรดาร์ท่านจับไว้แล้ว

ท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือ ต้นไม้ภูเขาตินฟ้าอากาศไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ไม่ใช่กิเลสไม่ใช่ธรรม นั้นท่านเอาละนะ ฟาดไปครอบโลกธาตุไม่ใช่กิเลสไม่ใช่ธรรมไม่ใช่มรรคผลนิพพาน กิเลสจริง ๆ มรรคผลนิพพานจริง ๆ อยู่ที่ใจ ลงมาที่นี้เอ้า ๆ ท่านซัดลงให้ดี จิตตภาวนาเอาให้หนาแน่นมั่นคง ท่านจะได้เปิดมรรคผลนิพพานขึ้นที่ใจ ไม่มีที่ไหนนอกจากหัวใจเท่านั้น ลงใจปั้งเลย นั้นละทางนี้มันจึงพัดกันใหญ่ เป็นอย่างนั้นละเรา ถ้าไม่ลงไม่ลงนะ ถ้าลงลงจริง ๆ ไม่ได้เหมือนใครง่าย ๆ นะ จะว่าทิจูก็ไม่ใช้ทิจู คือหาความจริง เราหาความจริง ถ้ายังไม่ลงเอากันอยู่นั้นละ

อย่างพ่อแม่ครูจารย์มันนี้ ลูกศิษย์ของท่านมีสักกี่องค์ ไม่มีใครเคียงถกเถียงท่านเป็นแบบเวทิตามเขมเปียนเหมือนเราเลย มีเราคนเดียว บรรดาพระทั้งหลายที่เคยอยู่กับครูบาอาจารย์มา ท่านก็บอกตรง ๆ เลยว่า ไม่มีองค์ไหนที่จะกล้าเถียงกับครูบาอาจารย์ได้อย่างเต็มที่ ๆ เหมือนท่านอาจารย์ เราพรรษาก็ ๑๐ กว่าแล้ว พระเหล่านั้นก็เรียกเราเป็นอาจารย์ มันก็เป็นจริง ๆ เรา ถ้ายังไม่ลงใจไม่ลง ถ้าลงแล้วหมอบเลย หมอบแล้วก็พุ่งเลยที่นี้ ลงใจแล้วเต็มเม็ดเต็มหน่วยเอาตายเข้าว่าเลย คุ่มค่าว่างั้นเถอะ ถ้าทุ่มลงไปผลที่จะได้ไม่คุ้มค่าไม่อยากจะทำ มันไม่แน่ใจ เป็นอย่างนั้นละ ที่นี้เวลาปฏิบัติตามนั้นมาแล้ว มันก็เห็นตามนั้นรู้ตามนั้นตามที่ท่านสอน ที่นี้เวลาออกสอนโลกจึงเป็นอย่างนี้ละฟังเอา

เราไม่ได้สอนโลกด้วยความสงสัยอะไรเลย หมด ไม่ว่าธรรมะชั้นใด ๆ ถึงนิพพานบอกตรง ๆ เลย เราสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วยหายสงสัย ถอดออกไปจากหัวใจ ๆ ทุกอย่าง อย่างที่เขามาว่า ว่าเราอวดอุตริมนุสธรรม จะมาฟ้องเราให้เราเป็นปาราชิกจนกระทั่งปานนี้มันตายหมดทั้งโคตรแล้วก็ไม่รู้ไม่เห็นมาฟ้องเลย เรบอกให้มา ให้

ยกโคตรมาเรบอก เอ้าใครซ่องตรงไหนเราอดตรงไหนอดอุดริ ผิดจากธรรม พระพุทธเจ้าที่ตรงไหน เอ้า เอามา มันไม่มา มันชู้ฟ้อ ๆ เจย ๆ ปากอมซี่เข้าใจไหม ก็นี้ ปากอมธรรมนี่นะ ชัดลงไปเต็มเหนี่ยวเลย เพราะฉะนั้นการสอนโลกเราจึงไม่เคย สะท้านหัวไหนกับอะไร คือมันจำอยู่ในหัวใจนี้แล้ว ออกมาบีบนี้มันจับได้ทันที ถ้าเป็น กิเลสคอขาดทันทีเลย เป็นอย่างนั้นละความแน่ใจ

สอนโลกจึงไม่ได้สอนด้วยความสงสัยอะไร เช่น บาปบุญนรกสวรรค์ใครอย่าฝึนนะ เรายอมพระพุทธเจ้ากราบราบแล้ว ใครอย่าไปฝึนนะว่าบาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี พรหมโลก นิพพานไม่มี อย่าเป็นอันขาดนะถ้าไม่ยอมจมบอกรั้งเลย ศาสดาองค์เอกทั้งนั้นสอนแบบเดียวกัน เราตัวเท่าหนูพิจารณาแล้วมันจำยอมรับทันทีเลย เพราะฉะนั้นจึงได้รับมาบอกบรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลาย อย่าฝึนนะ คำสอน พระพุทธเจ้าไม่มีผิดเลย ถูกต้องหมดเลย พิจารณาจนหมอบราบท่านแล้วจึงได้มา ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายฟัง อย่าฝึนนะฝึนธรรมพระพุทธเจ้า เท่ากับไปเหยียบหัว พระพุทธเจ้า แล้วก็เหยียบหัวตัวเองให้จมลงในนรกนั่นแหละไม่เป็นอย่างอื่น เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้

คำสอนที่ว่า สวากขาตธรรม หรือ สุวากุขาโต ภควตา ธมฺโม ตรัสไว้ชอบแล้ว ทุกอย่างไม่มีผิดมีเพี้ยนแม้ชนิดหนึ่ง ไม่มีเลย จึงเรียกว่า สวากขาตธรรม อย่าฝึนนะ เรา โง่ให้ยอมรับว่าโง่ ให้ปฏิบัติตามท่าน อย่าอวดฉลาด เราโง่แล้วอวดฉลาดตายนะจมนะ ว่าอย่างงั้นละ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz